

Fiskerne rundt omkring i Landet paa de større Fiskepladser paa en eller anden Maade kunde faa Laan af Staten til at opføre Salterier og Røgerier. Der har været Krav oppe derom mange Steder; thi det er ikke altid let for Fiskerne at skaffe Kapital dertil. Hovedopgaven skulde jo være, ved Oprettelsen af selvstændige Salterier og Røgerier, at stille Fiskerne saaledes, at de paa de Tider, hvor Fangsten er stor og Priserne gaa nedefter, ikke behøve at sælge til den billige Pris. Man gaar endogsaa videre, idet man tror, det vilde være heldigt selv under normale Fangstforhold, da Efterspørgselen ikke altid er lige stor. Hvis Fiskerne fik at vide, at der var Mulighed for at faa saadanne Laan, vilde de sikkert blive enige om i Fællesskab at oprette saadanne Anstalter, og jeg tvivler ikke om, at der saa vil komme Andragender fra forskellige Steder, specielt fra Jylland, men vist ogsaa fra Fyn og Sjælland.

Der er en Sag, jeg endnu skal tillade mig at berøre overfor den højtærede Landbrugsminister. Det har gjort mig bitter mange Gange i mit Liv at se de elendige, tuberkuløse Kreaturer, som blive slagtede udenfor Bygrænsen, hvor Slagtehusene ligge, blive falbudte ude omkring paa Landet, ikke mindst til den fattigste Befolkning. Jeg har erfaret dette Forhold ved Selvsyn. Vi i Byerne ere saa nogenlunde beskyttede, men paa Landet ere de det absolut ikke, og jeg mener, det er en Forbrydelse, at vi i Tider, hvor vi ofre Hundreder paa at hindre Tuberkulosens Udbredelse, ikke træffe Foranstaltninger, der umuliggøre, at slige stærkt angrebne tuberkuløse Dyr blive falbudte til Menneskeføde. Det er ikke længere siden end den 16. September, at jeg selv havde Bevis derpaa, idet jeg saa en stakkels elendig Ko blive solgt med Hud og Haar og Klove og det hele for et Beløb af 18 Kr. Denne Ko blev trukket ud af Byen — blev det mig meddelt — til en Slagter, som saa agtede at sælge den. Nu kunde man jo tænke sig, at Manden vilde grave Kada-veret ned og sælge Huden; men det blev fortalt mig, at nu skulde det bedste Kød skræbes af den, og det skulde sælges ude paa Landet, vel sagtens til de fattigste af Befolkningen. Jeg mener ikke ret vel, man kan forsvare det, jeg mener, der bør træffes en Ordning, hvorigennem det bliver muligt, at de paa Landet kunne blive fri for den Slags Kød lige saa vel som vi i Byerne. Hvilken Vej man skal gaa frem, er jeg ikke i Stand til at sige, men jeg

tror, at jeg i denne Sag finder Forstaaelse hos den højtærede Landbrugsminister, som jeg vil bede tænke derover; thi det er noget nær en Skandale, ja en Forbrydelse, at man ikke forhindrer den Slags Ting, som maaske kunne være mere egnede end noget andet til at skaffe Tuberkulosen Fremgang i vort Land, hvor vi ofre Hundreder paa at bekæmpe den.

Jeg har saa kun et Ministerium tilbage. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde i Gaar, at jeg skulde ville vælte en Skylle ud over den højtærede Trafikminister. Det er ikke Tilfældet. Selv om jeg har haft adskillig Kritik at øve — og jeg har i adskillige Aar søgt at trække de Mangler og Fejl, som jeg mener have klæbet ved Søfarts- og Jernbanevæsenet, frem —, er jeg ikke gennem denne Kritik traadt nogen for nær, men har kun søgt at gøre min Mening gældende. Jeg kan i det hele taget hen-vise til de Udtalelser, jeg er fremkommen med ved andre Finansloves Behandling, og skal kun sige, at jeg skylder den afgaaede højtærede Trafikminister (Svend Høgsbro) megen Tak, fordi han paa mange Omraader har imødekømt de Krav, der have været stillede her i Tinget, baade med Hensyn til Materiel og Personel. Jeg takker ham ogsaa, fordi der har været begyndt paa Forsøg paa at bedække Banelegemet med Singels i Stedet for med Grus. Derved faar man en vis Sikkerhed for, hvor meget det vil koste pr. Mil. Jeg ved, det vil koste Penge, men det er ikke noget urentabelt Foretagende. Jeg er sikker paa, at naar man kun faar det halve af en Strækning belagt, saa faar man ikke derigennem den Besparelse, som man skal have, men hvis man faar en hel Strækning belagt, hvor et bestemt Lokomotiv farer, saa vil man efter min Mening paa Lokomotiv og Vogne i Forbindelse med, hvad man sparer ved at undgaa den evindelige Grus- og Ballastpaalægning, kunne opnaa en virkelig Besparelse. Jeg maa erkende, at det vil være en Bekostning straks, men vi ville i Aar kunne faa at vide, hvor meget det vil andrage pr. Banemil. Som sagt, jeg vil fremkomme med disse anerkendende Udtalelser; thi jeg mener, at man skal være glad over gennem den Kritik, man udøver, at opnaa Resultater.

Jeg skal ogsaa udtale overfor den ny højtærede Trafikminister (Jensen-Sønderup) — der er Bevillinger paa det ny Budget, som jeg senere skal komme tilbage til —, at der er naturligvis forskellige Ting, som jeg kunde ønske ændrede, jeg skal nævne